

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 183/24

Λουξεμβούργο, 22 Οκτωβρίου 2024

Απόφαση του Δικαστηρίου στην υπόθεση C-652/22 | Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret

Οι οικονομικοί φορείς τρίτης χώρας η οποία δεν έχει συνάψει διεθνή συμφωνία με την Ένωση στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων δεν μπορούν να επικαλεστούν την αρχή της ίσης μεταχείρισης στον τομέα αυτό

Εφόσον δεν έχει συναφθεί διεθνής συμφωνία στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τρίτης χώρας, οι οικονομικοί φορείς της εν λόγω τρίτης χώρας δεν μπορούν να επικαλεστούν τις διατάξεις της σχετικής οδηγίας στον τομέα αυτόν ¹ προκειμένου να απαιτήσουν να συμμετάσχουν σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης εντός της Ένωσης επί ίσοις όροις με τους προσφέροντες των κρατών μελών ή των τρίτων χωρών οι οποίες δεσμεύονται από τέτοια συμφωνία. Περαιτέρω, λαμβανομένης υπόψη της αποκλειστικής αρμοδιότητας της Ένωσης στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής, οι εθνικές αρχές δεν έχουν την εξουσία να εφαρμόζουν, στους οικονομικούς φορείς τρίτης χώρας η οποία δεν έχει συνάψει τέτοια διεθνή συμφωνία με την Ένωση, τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη των κανόνων που περιέχονται στην οδηγία αυτή.

Κροατικός αναθέτων φορέας κίνησε διαδικασία για την ανάθεση δημόσιας σύμβασης σχετικά με την κατασκευή σιδηροδρομικής υποδομής που να συνδέει δύο πόλεις στην Κροατία. Η Kolin İnşaat Turizm Sanayi ve Ticaret (Kolin), εταιρία εγκατεστημένη στην Τουρκία, αμφισβήτησε τη νομιμότητα της απόφασης περί ανάθεσης της σύμβασης σε άλλον προσφέροντα. Στο πλαίσιο της προσφυγής ακυρώσεως που ασκήθηκε, το αρμόδιο εθνικό δικαστήριο ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινιστεί υπό ποιες συνθήκες οι αναθέτοντες φορείς μπορούν, δυνάμει της σχετικής οδηγίας στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων, να ζητήσουν από τους προσφέροντες, μετά τη λήξη της προθεσμίας για την υποβολή των προσφορών, να προβούν σε διορθώσεις ή να επιφέρουν διευκρινίσεις στην αρχική προσφορά τους.

Το Δικαστήριο αποφαινεται επί του παραδεκτού της αιτήσεως που του έχει υποβληθεί.

Επισημαίνει ότι η Ένωση δεσμεύεται από διεθνείς συμφωνίες τις οποίες έχει συνάψει με ορισμένες τρίτες χώρες, μεταξύ άλλων από τη Συμφωνία περί Διεθνών Συμβάσεων του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΣΔΣ), και οι οποίες εξασφαλίζουν, σε αμοιβαία και ισότιμη βάση, την πρόσβαση των οικονομικών φορέων στις δημόσιες συμβάσεις. Συνακόλουθα, σύμφωνα με την οδηγία που έχει εφαρμογή στην επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση δημόσια σύμβαση, οι αναθέτοντες φορείς των κρατών μελών οφείλουν να επιφυλάσσουν στους οικονομικούς φορείς των τρίτων χωρών οι οποίες είναι συμβαλλόμενα μέρη σε μια τέτοια συμφωνία μεταχείριση εξίσου ευνοϊκή με αυτήν που επιφυλάσσουν στους οικονομικούς φορείς της Ένωσης. Οι δε οικονομικοί φορείς των εν λόγω τρίτων χωρών μπορούν να επικαλούνται τις διατάξεις της οδηγίας αυτής.

Στον αντίποδα, **οι οικονομικοί φορείς των τρίτων χωρών οι οποίες, όπως η Τουρκία, δεν έχουν συνάψει τέτοια διεθνή συμφωνία με την Ένωση** δεν μπορούν να συμμετάσχουν σε διαδικασία σύναψης δημόσιας

σύμβασης εντός της Ένωσης, αξιώνοντας να τύχουν ίσης μεταχείρισης σε σχέση με τους προσφέροντες των κρατών μελών ή των τρίτων χωρών οι οποίες δεσμεύονται από τέτοια συμφωνία. Ομοίως, **δεν μπορούν να επικαλεστούν τις διατάξεις της σχετικής οδηγίας στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων προκειμένου να προσβάλουν την απόφαση περί ανάθεσης της οικείας σύμβασης.**

Τέλος, το Δικαστήριο εκτιμά ότι το ζήτημα της πρόσβασης οικονομικών φορέων τρίτων χωρών στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων εντός των κρατών μελών εμπίπτει σε τομέα στον οποίο **η Ένωση έχει αποκλειστική αρμοδιότητα**. Για τον λόγο αυτόν, όσον αφορά την εν λόγω πρόσβαση, τα κράτη μέλη δεν έχουν την εξουσία να νομοθετούν ή να εκδίδουν νομικά δεσμευτικές πράξεις γενικής ισχύος, τούτο δε ακόμη και αν η Ένωση δεν έχει εκδώσει πράξεις εφαρμοστέες στον τομέα αυτόν.

Ελλείψει τέτοιας πράξης, εναπόκειται στην αναθέτουσα αρχή να εκτιμήσει, κατά περίπτωση, εάν πρέπει να γίνει δεκτή η συμμετοχή, σε διαδικασία σύναψης δημόσιας σύμβασης, των οικονομικών φορέων τρίτων χωρών οι οποίες δεν έχουν συνάψει διεθνή συμφωνία με την Ένωση στον τομέα των δημοσίων συμβάσεων. Σε περίπτωση που ένας τέτοιος φορέας βάλλει κατά του τρόπου διεξαγωγής της διαδικασίας, η προσφυγή του μπορεί να εξεταστεί μόνον υπό το πρίσμα του εθνικού δικαίου και όχι υπό το πρίσμα του δικαίου της Ένωσης.

Συναφώς, το Δικαστήριο αποφαινεται ότι **οι εθνικές αρχές δεν μπορούν να απαιτούν από τις αναθέτουσες αρχές να εφαρμόζουν στους οικονομικούς φορείς τρίτων χωρών οι οποίες δεν έχουν συνάψει διεθνή συμφωνία με την Ένωση τις εθνικές διατάξεις για τη μεταφορά στην εσωτερική έννομη τάξη των κανόνων που περιέχονται στην οδηγία για τις δημόσιες συμβάσεις.**

Κατά συνέπεια, κρίνει ότι **η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως είναι απαράδεκτη.**

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎ (+352) 4303 3355

Ακολουθήστε μας!

¹ [Οδηγία 2014/25/ΕΕ](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ.